

Королева лялькарів

(Передслово до слова Ірини Уварової)

Їй судилося стати дружиною і Музою засудженого за вірші Поета, їздити в далекі краї на побачення,

виховувати дітей репресованих дисидентів–шістдесятників,

відродити в професійному театрі ляльок України традицію українського народного лялькового Вертепу,

створити, як художнику, безліч вистав в театрах драматичних і театрах ляльок, стати дослідником і теоретиком мистецтва граючої ляльки,

видавати перший і, як виявилося, єдиний і понині на пострадянському просторі унікальний журнал “Кук-Арт”, присвячений філософії ляльки,

бути генератором ідей, програмним керівником унікальної творчої лабораторії режисерів і художників театру ляльок, яка існує і понині...

і творити, творити, чуттєво охоплюючи величезний мистецький космос нашого і до-нашого буття, поєднуючи епохи, прокладаючи стежки у магичні світи, де існують в одному часі і просторі Сократ і Шекспір, Гофман, Дікенс, Чехов і Лорка, Мейерхольд і Пульчінієлла, Крег, Данило Лідер і Козак-Запорожець з лялькового “Вертепу”, високий стиль срібного віку і ярмарковий балаган!

Усе це – Ірина Павлівна Уварова-Даніель, Королева лялькарів,

маркіза Янголів, котрі народжуються у неї кожної вільної хвилини і летять до друзів та знайомих, даруючи Віру в божественне зерно нашого лялькового ремесла.

Сергій БРИЖАНЬ

*До 100-річчя
від дня народження
Данила Лідера*

Ірина УВАРОВА*

РОЗВІЯНІ ВІТРОМ НОТАТКИ

Натоді я перебувала у двох містах одночасно, тому моє життя, остаточно заплутавшись, вважало: ми з ним прописані на залізниці Москва-Київ-Київ-Москва. Чоловік+діти=Москва, Мама+вітчим=Київ. З того виникало багато ускладнень, зате яскравість буття подвоювалась.

Чом би тоді образ улюбленого художника Лідера являвся з пам'яті з такою свіжою виразністю?

Похибки, звісно, ймовірні і навіть обов'язкові, та я виправляти нічого не буду. Нехай цим займеться редактор, хоча навряд чи цих моїх безладних записок торкнеться рука якогось редактора.

Щодо мене – то посудіте самі, пощо мені виправляти Даниїла на Данила?

У мене тут, якщо вам до вподоби, римувалось:

Даниїл

Даніель.

Щось між ними вчувалося спільне. Їй-Богу, вчувалося.

*Ірина Уварова-Даніель
вересень 2016
Москва*

I. Виставка юних талантів

“Це діялось в пору сновидінь” – кажуть аборигени далекої від нас Австралії.

Це сталося в пору, коли наш театр приручався до нового слова – сценографія.

Сценографія – це вам не декорація. Сценографія відрізняється від декорації, як поезія відрізняється від прози – причому, від прози життя.

* Спогади. Друкуються вперше. Надав для публікації С. Брижань за згодою авторки.